

Recensie: Tom Chaplin****1/2

Botanique Brussel
donderdag 16 maart 2017

foto © Universal Music Belgium

Recensie:

Tom Chaplin, de frontman van Keane, doet het dezer dagen solo. In zijn eentje hield ie Night of the Proms 2016 in Antwerpen eind vorig jaar recht o.a. met een knappe ode aan David Bowie met 'Life on Mars'. Met 'The Wave' heeft ie zijn eerste soloplaat uit die hij in de Paradiso in Amsterdam en de Botanique in Brussel kwam voorstellen. Beide optredens, op het einde van zijn Europese tour, geraakten uitverkocht net als zijn merchandising trouwens. De Brit brengt tevens een nieuwe single uit, een duetversie van 'Solid Gold' feat. Jones. Å Op 8 maart, toen de tour halt hield in Hamburg, vierde de zanger zijn verjaardag. Chaplin werd 38. In Brussel bracht Chaplin een slimme set met nummers uit zijn soloplaat en hits van Keane. De man was zo goed geluimd dat ie voor het eerst met zijn muzikanten 'The lovers are losing' van Keane én een extra toegift bracht. Het publiek at uit zijn hand.

Hij is met stip een van de beste mannelijke live zangers op dit moment en dat onderstreepte Chaplin meermaals tijdens zijn optreden dat feilloos verliep. 'The wave' mag dan een aantal behoorlijk donkere nummers bevatten waarin hij terugblijkt op zijn drugsverleden, toch wist ie ook voldoende positieve vibes in de zaal te sturen met 'Better way' bijvoorbeeld waarin hij hoopvol de toekomst tegemoet kijkt. Een nummer dat ie op het einde liet meezingen door het publiekÅ op de lyrics 'I'm moving on', 'better way' en 'brighter day'.

Cheeky mood Aan publieksinteractie overigens geen gebrek. Zo excuseerde Chaplin zich dat ie niet binnen de 5 jaar na de vorige passage van Keane in Brussel had opgetreden met de band. 'Life was a mess those days. In die periode brak ik wel meerdere beloftes. Niet alleen naar jullie toe. Maar niet in het minst naar mijn familie en mijn vrouw. It was the story of my life.' zo zei ie. 'Solid Gold' en 'Hold on to your love' schreef en droeg ie dan ook op voor en aan zijn vrouw die het laatste optreden van zijn tour op Europees vasteland, in Parijs ook zou meemaken. Al maakte hij zich wat zorgen om zijn stem die stilaan aan het verdwijnen is. 'Het zou dé perfecte ode zijn voor haar' vulde hij daarbij aan, waarop het publiek de combinatie van die twee zinnen (stem die stilaan verdwijnt/perfecte ode aan mijn vrouw nvdr.) wat vreemd vond. 'I'm in a cheeky mood today.' zo verklaarde de zanger die zeer goed bij stem was (ook al vond ie van niet) zijn uitspraak. Å 'Als er toch iets goeds uit voortgekomen is uit die moeilijke periode, dan is het misschien wel deze plaat' vulde hij aan.

'Dansen op Justin Timberlake?': buiten mijn comfortzone? Een vader riep hem toe dat Chaplin de favoriete zanger is van zijn zoon van zes. 'U hebt uw zoon goed opgevoed' repliceerde de zanger die het geweldig vond om op die manier contact te hebben met zijn fans. Hij blikte ook terug op de Night of the Proms en gaf toe dat 'Can't stop the feeling' van Justin Timberlake zingen en dansenÅ 'with a bunch of pop stars' ver buiten zijn comfortzone lag. Ooit hoopt ie met een symfonisch orkest op tour te gaan, want de Proms dat was zijn allereerste ervaring met een live orkest. En dat is hem kennelijk goed bevallen. 'You were the best part of the show' roept een vrouw in de Orangerie plots, en alle fans beamen wat wij ook al eerder schreven: Chaplin hield die show simpelweg recht en het niveau hoog.

Kippenvel Ook in de Botanique had ie het publiek van begin tot einde op zijn hand. De basdrum in opener 'Still waiting' kreeg de handen van het publiek moeiteloos voor een eerste maar lang niet laatste keer op elkaar net als 'Sovereign light café' en

'Crystal ball'. 'Somewhere only we know' gaf ie gedeeltelijk ook aan het publiek. Tijdens het nummer draaide hij zijn micro en statief in de richting van zijn fans die er een sterk samenzangmoment van maakten. 'Quicksand' zette Chaplin solo en a capella in, 'I remember you' werd een degelijk popnummer dat volgens het boekje opbouwt, een groennummer ook, terwijl ie 'Worthless words' solo aan de toetsen bracht. 'Bedshaped' werd voorzien van een klankbedje met twee violisten. Ontegensprekelijk is het een van de beste live versies die we Chaplin al hoorden brengen in ons land. De haartjes op onze armen veerden meteen recht. Wat een kippenveldnummer! En ook al was het naar verluidt de allereerste keer dat ie live 'The lovers are losing' met deze muzikanten bracht, zette de groep een ontzettend straffe versie neer waar Chaplin "die veeleisend lijkt" meer dan terecht zeer tevreden over was. Dat verraadde zijn lichaamstaal alvast.

Belofte Als er al iets af te dingen valt op dit optreden, was het die ene quote van Chaplin misschien. Dat zijn stem niet in staat is volgens hem om drie of meer uptemposongs na elkaar te brengen live. Misschien moet ie toch eens proberen meer in de uptemporichting te gaan en zijn stem (live) uit te dagen. Wie weet waar dat hem naartoe kan brengen!

Ten slotte nog dit: tijdens 'See it so clear' maakte Tom Chaplin met 'See you next year' al fluisterend een afspraak met zijn fans voor volgend jaar. Benieuwd of hij dan zijn belofte zal nakomen!

< Bert Hertogs >

De setlist:

Still Waiting
Hardened Heart
Bend and Break (Keane)
Solid Gold
I Remember You
Silenced by the Night (Keane)
Hold On To Our Love
Clear Skies (Keane)
Worthless Words
Bring the Rain
Bedshaped (Keane)
The River
Quicksand
Better Way
Sovereign Light Café (Keane)
The Wave
Crystal Ball (Keane)

Bis:

Cheating Death
The Lovers Are Losing (Keane)
See It So Clear
Somewhere Only We Know (Keane)